

אלבום

תערוכה קבוצתית | המחלקה לצילום בצלאל | 1.5-16.4/2019

אוצרים/ת: דוד עדיקא + יעל אפרתי + רמי מימון

אמנים/ות: בועז אהרונוביץ' + גיא און + עילית אזולאי + שי איגנץ + אסף אלקלעי + יעל אפרתי + שרון בלבן + ליהיא בנימין + מיכל בראור + מיה ברן + עדי ברנדה + שרון ברקת + יעל ברתנא + גליה גור זאב + אורי גרשוני + דור גז + דרור דאום + כרמי דרור + אסף הינדן + אור הרפז + ורה ולדימירסקי + נועה זית + מקסים חריטונוב + ינאי טויסטר + שרון יערי + רונה יפמן + נבט יצחק + אורה לב + אלה ליטביץ + רמי מימון + גוסטבו סגורסקי + הדס סט + אורית סימן טוב + אלי סינגלובסקי + ניר עברון + דוד עדיקא + שבתאי פינצ'בסקי + סשה פליט + איתמר פריד + נועה צדקה + תומר קאפ + ראובן קופרמן + אלינור קרוצ'י + מיקי קרצמן + ברק רובין + אתי שוורץ + איתן שוקר + שמחה שירמן + אפרת שלם

אבל מה עם כל הצלמים/צלמות שעובדים-מלמדים נמצאים פה לידי? ניסיתי להביט אל סיטואציית ההוראה ככר מחקרי אפשרי, ודרך ההסתכלות בהיסטוריית המחלקה ובחומרי ההוראה, המשתנים, נאספים ומצטברים לאורך השנים, לבנות רצף למשהו, שאפילו סמיכות מציינת תאריכים עניינית ויבשה אינו יָדַע. ניסיתי להדביק איש לאיש, חלק לחלק, דבר לדבר [...]¹

האלבום מתחיל מְרִיק. צורה לבנה ומשוללת תוכן, המבקשת להתמלא בולים, גלויות, מכתבים או תצלומים.² חפץ דמוי ספר, המאגד בתוכו אוסף של הקשרים, מערכות יחסים, סיפורים.

במאמר שפורסם בשנת 1822 תחת הכותרת "מהו אלבום", ביקש מחברו האנונימי לעמוד על המשמעות של האלבום כתוצר אפנתי של התרבות החומרית באותה תקופה, שלו מגוון רחב של תצורות. האלבום, כך כתב, "יכול להיות יומן מסע, רשימות בכתב יד, לוח זמנים, ספר חתימות מבקרים; אולם 'האלבום האמתי' הוקדש לאוספים קטנים של קטעי שירה, מוזיקה או רישומים מקוריים". בעשורים הראשונים של

1 נועה צדקה, האמת הפוטוגרפית אמת טבעית היא - כרוניקה של מחלקה לצילום, תל אביב: רסלינג, 2018, עמ' 362.

2 המילה "אלבום" מקורה בראשית המאה השבע-עשרה מהמילה הלטינית 'Albus', שמשמעותה לָבָן. <https://en.oxforddictionaries.com/definition/album> נדלה: 30.3.2019.

המאה התשע-עשרה, נתפס האלבום כאובייקט הנע בין לקט אישי ייחודי שנאסף על ידי אדם פרטי לתוצר ממוסד ומאורגן יותר, כדוגמת אנתולוגיות ובהן רפרודוקציות של יצירות אמנות.³

בדומה לצורות אחרות של ארגון תצלומים, אלבומי צילום הם אמצעי לתקשורת אישית, רגשית, חברתית ותרבותית. הם קשורים לזיכרון, נוסטלגיה, מלנכוליה ופרידה, אך הם גם כלי שיחה, שליטה והפעלת כוח. אלבום התמונות המשפחתי, למשל, מתארגן לתוך מבנה מחזורי ספציפי של סיפורי חיים. כר לתהליך יצירתי ובו בזמן לפעילות סימבולית. אלבומים קושרים בין אנשים לאנשים ובין אנשים לחפצים בחייהם. הם נמצאים במוקד הסיפור האישי: על משפחה, זהות לאומית, מקום, אהבות וטראומות. אלבומי צילום הם אובייקטים חברתיים שההיסטוריה שלהם סבוכה בהתפתחויות של מדיום הצילום עצמו. הם אפשרויות לפרשנות, הם יכולים ללמד אותנו לזהות גישות חדשות בצילום או היבטים חדשים בחברה ובמקום שבמסגרתם נוצרו. הם מציגים את הממד הקיומי של הצילום ויש בכוחם לספר את ההיסטוריה שלו, תוך הבנת משמעויות הצילום - הן מבחינה חומרית הן מבחינה חברתית.⁴

בתערוכה **אלבום** מוצגות עבודות של צלמים וצלמות שהם/ן מורים ומורות, בוגרים ובוגרות של המחלקה לצילום בבצלאל מהעשורים האחרונים. אפשר לדמות את תהליך התהוותה ופועלה של המחלקה לצילום ליצירה של אלבום, המקבל את צורתו לאט לאט לאורך שנים של איסוף וליקוט, הוספות ומחיקות, ריבוי עריכות, בשינוי מתמשך, תוך למידה ומחקר; כגוף ידע המועבר מדור לדור, ממרצים/ות לסטודנטים/ות, אשר חלקם הופכים ברבות השנים לדור המחנך הבא במחלקה וממשיכים לעבות ולהעמיק את מערך ההקשרים וההשפעות בין היוצרים/ות לעבודות.

טקסט: אילנית קונופני

בערב הפתיחה יתבצעו בתערוכה קריאות מתוך ספרה של נועה צדקה **האמת הפוטוגרפית אמת טבעית היא - כרוניקה של מחלקה לצילום**.⁵

העבודות בתערוכה מוצעות למכירה.

3 **Aperture** 204, fall 2011, pg. 75.

4 Mette Sandbye, **Looking at the family photo album: a resumed theoretical discussion of why and how**, Published online: 17 Dec 2014. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.3402/jac.v6.25419>

5 "הספר **האמת הפוטוגרפית אמת טבעית היא - כרוניקה של מחלקה לצילום** מנסה להנפיש באופן חי וקונקרטי את כרוניקת הצילום בארץ דרך הדינמיקה של סיטואציית ההוראה והזיקה שנוצרה בין אקדמיזציה לתפיסת הדיסציפלינה כ'אמנות', בין אופן הוראת צילום לאופן תפיסתו לאורך השנים - הוראה כריאליזציה של תודעה, כפרקטיקה של תפיסה". נועה צדקה, **האמת הפוטוגרפית אמת טבעית היא - כרוניקה של מחלקה לצילום**, תל אביב: רסלינג, 2018, עמ' 359.